

Vazoun Bill a bicykl

Greenhorns

1. Když pobláznil se do bicyklu starej Vazoun Bill,
tak chodil v dresu profíků, svý koně utratil,
a všechno na něm nově svítí jako nikdy dřív,
tak vypravil se do městečka koupit lesklej div,
když tlačil kolo pyšně dveřma, příručí se ptal:
"A znáte jezdit, s prominutím?" - pane, ten si dal.
2. "Jsem vod přírody nadanej a jízda, to je mý,
zeptej se kachny, jestli plave, ta snad voněmí,
ať je to v kůži s kopytem a chlupem po těle,
ať má to kola s nápravou, ať je to z vocele,
ať běží to či votáčí se, já ti předvedu,
že pevně sedím a s tou věcí zmizím z dohledu."
3. Ke svýmu domku stočil kolo starej Vazoun Bill,
co u Mrtvýho potoka si kdysi postavil,
pak naskočil a po svahu se prudce dolů hnul,
než ujel asi deset yardů, stroj se pominul,
pryč z pěšiny a skrz buš jak namydlenej blesk,
fičel srázem rovnou, kde se Mrtvej potok lesk'.
4. Tam o půl inche zkrátil pařez vrazil do stromu,
klokani se drápou do skal, tuší pohromu,
a každej vompat do díry se rychle zahrabal,
však Vazoun Bill, jak sádra bílej, sedí v sedle dál,
a pak se rozleh' okolím jen vyděšenej křik:
Bill prolít' vzduchem dvacet stop a vodu rozestřík'.
5. Pak s komentářem ven se hrabal starej Vazoun Bill:
"Já všelijakejch divočinek dost se naježdil,
i pro pět liber rajtoval jsem bejka po dvoře,
však nic se ale nevyrovná týhle potvoře,
ať vodpočívá spánembohem na dně potoka,
[: jó, zlatej kůň," řek' Vazoun Bill se slzou u oka. :]